רמ"ש 68061-01-22 כ' נ' א'

בפני כבוד השופטת גאולה לוין

המבקש ת.כ.

נגד

המשיבה ר.א.

<u>החלטה (נוסח לפרסום)</u>

לפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה באשדוד (כב' השופטת ע' גיא) בתלה"מ 5898-11-21, מיום 30.12.2021, שעניינה חיוב המבקש במזונות שני ילדיו הקטינים.

1. למבקש ולמשיבה שני ילדים משותפים – א' יליד 2013 וב' יליד 2018.

ביום 15.1.2015 אושר בבית המשפט לענייני משפחה "הסכם בדבר קטין", לפיו ישלם המבקש מזונות בעבור הקטין א' בסך 2,000 ₪ בחודש ומחצית הוצאות רפואיות חריגות (תמ"ש 29367-11-13).

2. ביום 2.11.2021 הגישה המשיבה תביעה למזונות שני הקטינים ובמסגרתה בקשה למזונות זמניים.

המבקש התנגד לבקשה, תוך הפנייה לשני מסמכים שכתבה המשיבה בכתב ידה, המסדירים לטענתו את דמי המזונות (והסדרי הראייה) של הקטינים.

במסמך האחד, מיום 13.6.2019, כתבה המשיבה:

> **"אני *********... מצהירה בזאת כי אני מבטלת כל תביעה כלשהי נגד ***********... וכי אין לי שום דרישות כאלה או אחרות נגדו... במידה ו***** ואני לא נהיה יחד – סכום המזונות לשני הילדים יעמוד על סך 3,000 ₪ ל-2 הילדים".**

במסמך השני, מיום 28.4.2021, כתבה המשיבה:

> **"הוסכם בזאת כי ********* יוכל ויהא רשאי לקחת את הילדים אליו בכל זמן נתון בהתראה מראש ללא כל בעיה מצד ****, שבתות, חגים וימי חול חופשות וכל היוצא בזה... תשלום המזונות ימשיך להיות כמסודר עד היום ולא היו שום טענות מכל סוג מצד ****".**

המבקש טען כי הוא נוהג על פי ההסכמים ומשלם מדי חודש 3,000 ₪ למזונות שני הקטינים.

3. בהחלטה מיום 30.12.2021 בית המשפט נעתר לבקשה למזונות זמניים ביחס לקטין ב', ואילו ביחס לקטין א' נקבע כי קיים פסק דין חלוט למזונותיו, ולכן אין להידרש לבקשה בנוגע אליו.

לגבי המסמכים שכתבה המשיבה בכתב יד, קיבל בית המשפט את עמדת המשיבה כי הם אינם קושרים את הקטין, כל עוד לא אושרו ע"י בית המשפט.

המבקש חויב לשאת במזונות הקטין ב' בסך של 3,000 ₪ בחודש, בתוספת מחציות חינוך ובריאות. בית המשפט הביא בחשבון בהחלטתו, בין היתר, את טענות הצדדים בדבר הכנסותיהם והכנסות הצד שכנגד, ואסמכתאות שצירפו.
נקבע כי הכנסתו של המבקש, יחצ"ן בתחום חיי הלילה, כפי שמשתקפת מתלושי השכר שהציג, בסך 8,000 ₪ לחודש, אינה עולה בקנה אחד עם הטענות והראיות (הלכאוריות) בנוגע לאורח חייו המפואר, ובעניין זה גרסתה של המשיבה כי המבקש חי ברמת חיים גבוהה ויש לו יכולות כלכליות גבוהות, עדיפה. הובהר כי אין בכך כדי לקבוע מסמרות ביחס להכנסותיו של המבקש והעניין יתברר בהליך העיקרי.
באשר להכנסת המשיבה, העובדת כקוסמטיקאית עצמאית, נקבע כי דוח רווח והפסד לחודשים 1-6.2021 שהגישה תואם את טענתה כי היא מרוויחה כ-5,600 ₪ בחודש. זאת, בניגוד לטענת המבקש כי הכנסותיה עומדות על כ-30,000 ₪ בחודש. אולם צוין כי אין בכך כדי להוות ראיה חותכת להכנסותיה.

4. על החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור שלפני.
הבקשה לרשות ערעור נסבה בעיקרה על המסמכים בכתב יד. המבקש שב וטוען כי אין לחייבו במזונות הקטנים מעבר לסכום שעליו הסכימה המשיבה באותם מסמכים, קרי 3,000 ₪ עבור שני הקטינים.
לטענת המבקש, מאז נכתבו ההסכמים נהגו הצדדים בהתאם להם, ובקשתה של המשיבה למזונות זמניים הוגשה בחוסר תום לב. נטען כי לא היה מקום לשנות מהנוהג הזמני בין הצדדים, במסגרת סעד זמני, ומבלי לברר את טענות הצדדים בקשר להסכמים אלה.

נטען כי סכום המזונות שנקבע בהחלטת בית המשפט קמא הוא מופרז וסוטה מההלכות הנוהגות בפסיקת מזונות זמניים.

5. המבקש מוסיף וטוען כי הכנסותיו עומדות על 8,000 ₪ בחודש בלבד. לטענתו, הוא מועסק כיחצ"ן שכיר בלבד בחברות בבעלות הוריו ובבעלותם שני מועדוני לילה. נטען כי הוא אינו אדם עשיר ואינו מ"העשירון העליון", כפי שטענה המשיבה, ודמי השכירות של בית מגוריו ורכבו ממומנים על ידי מקום עבודתו. נטען כי מתוקף תפקידו עליו להציג מצג של "החיים הטובים" הכוללים בין היתר בילויים, רכב יוקרה ובית גדול, אך כל אלה אינם שייכים לו. לטענת המבקש, הוא אינו בעל רכוש, הוא ירד מנכסיו כשעסקיו קרסו לפני כעשור וצבר חובות רבים, ורק לפני שנתיים עלה בידו להגיע להסדר.
המבקש גם שב וטוען כי המשיבה משתכרת מעבודתה כקוסמטיקאית כ-30,000 ₪ בחודש, אולם היא אינה מדווחת לרשויות על הכנסתה במלואה.

<u>דיון והכרעה</u>

6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות ללא צורך בתשובה, בהתאם לתקנה 138(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט- 2018.

סעיף 52(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד- 1984 מורה כי רשות ערעור תינתן לגבי "החלטה אחרת" אם שוכנע בית המשפט כי אם הערעור על ההחלטה יידון במסגרת הערעור על פסק הדין ולא באופן מיידי, יהיה בכך כדי להשפיע באופן ממשי על זכויות הצדדים או שעלול להיגרם לצד להליך נזק של ממש, או שעלול להתנהל הליך מיותר או בדרך שגויה. מכאן למדים כי ככלל, השגות על "החלטות אחרות" תעשנה במסגרת הערעור על פסק הדין, אלא אם עלה בידי מבקש רשות הערעור להראות כי מתקיימים אותם חריגים שלעיל – נזק של ממש, השפעה באופן ממשי על זכויות הצדדים או קיום הליך מיותר או שגוי.

7. לא מצאתי כי מקרה זה נופל לגדר אותם מקרים חריגים, בהם יש מקום לאפשר השגה על החלטת ביניים בעניין מזונות זמניים כבר עתה, במקום להמתין לפסק הדין. מבלי להקל ראש בהשלכות הכלכליות על הצדדים, לא מצאתי כי ערעור על גובה המזונות במסגרת פסק הדין, ולא לאלתר, יגרום נזק של ממש או ישפיע באופן ממשי על זכויות הצדדים, מעבר להשפעה הטמונה בכל החלטת ביניים בעניין מזונות זמניים (החלטות בהן ככלל ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב).

8. יוזכר כי ככלל, אין זה מדרכו של בית המשפט של ערעור להתערב בקביעת שיעור המזונות, הנתונה להערכתו ולשיקול דעתו של בית המשפט בערכאה המבררת, אלא במקרה שלדעת בית המשפט של ערעור, באה הפסיקה על יסוד שיקולים מופרכים והתעלמות משיקולים

שבית המשפט קמא היה צריך לתת דעתו עליהם (ע"א 192/82 סדן נ' סדן ל"ו (4), 196 ; ע"א 469/84 הדרי נ' שני ל"ט(3), 197).
הדברים נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בפסיקת מזונת זמניים (בע"מ 6088/06 פלוני נ' פלוני (ניתן ביום 1.8.2006) ; בע"מ 928/06 פלונים נ' פלוני (ניתן ביום 2.2.2006)). בפסיקת מזונות זמניים, אין בית המשפט קמא מנתח באופן מקיף את מכלול הראיות. החלטת הביניים מבוססת על קביעות עובדתיות לכאוריות, בהם ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב. הכרעה סופית בעניין המזונות, לרבות בתקופה נשוא הבקשה לרשות ערעור, ממילא תינתן בתום ההליך, לאחר בירור מעמיק ויסודי. נוכח אופיים של המזונות הזמניים, התערבות ערכאת הערעור בסכום המזונות הזמניים לא תיעשה אלא במשורה, במקרים חריגים בלבד (בע"מ 1570/14 פלונית נ' פלונית (ניתן ביום 5.6.2014)).

9. במקרה דנן, לא מצאתי כי החלטת בית המשפט לענייני משפחה לעניין המזונות הזמניים מחייבת התערבות ערכאת הערעור, לנוכח המסמכים שכתבה המשיבה או לנוכח הנתונים שהובאו בפני בית המשפט בדבר הכנסות הצדדים, חלוקת זמני השהות, צורכי המחיה ויתר הנתונים הכלכליים אודות הצדדים.

הטענות אותן מעלה המבקש אינן מצדיקות להקדים את המאוחר ולהידרש לסכום המזונות הזמניים בשלב הביניים הנוכחי. המבקש עצמו אינו מעלה בבקשה נימוק לכך שיש להידרש לסוגיית המזונות בדחיפות, כבר עתה במסגרת השגה על המזונות הזמניים, בניגוד לדרך המלך שהיא השגה על פסק הדין הסופי. המבקש אינו מצביע על קושי מיוחד הכרוך ביישום ההחלטה, וטענותיו נוגעות לצדקתה ונכונותה, על רקע הסכמות נטענות בין הצדדים והכנסותיהם הנטענות.

10. לא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, בכך שחייב את המבקש במזונות העולים על הסכום שננקב במסמך בכתב יד מיום 15.6.2019. מדובר ב"פתק" בכתב יד, המחזיק שני משפטים. בראשון, המשיבה מבטלת כל תביעה נגד המבקש ; בשני, היא מסכימה שאם הצדדים לא יהיו יחד, המזונות עבור שני הילדים יהיו בסך 3,000 ₪.
אין מחלוקת ש"הפתק" לא נבחן בבית המשפט, לא אושר, ולא קיבל תוקף של פסק דין. הצרכים של הקטינים והיכולות הכלכליות של הוריהם לא נבדקו, ואף גורם שיפוטי לא קבע כי ההסכמה הנטענת תואמת את האינטרס של הקטינים. במצב דברים זה, "הפתק" אינו מחייב את הקטינים, שעומדת להם זכות תביעה עצמאית למזונותיהם (ר' סעיף 12(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט- 1959 ; בג"ץ 4407/12 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול (ניתן ביום 7.2.2013)).

יצוין כי לגבי הקטין א', הסכום ב"פתק" נמוך מהמזונות שנקבעו בפסק הדין בשנת 2015 (2,000 ₪ בתוספת מחצית הוצאות רפואיות חריגות).
בצדק דחה אפוא בית המשפט לענייני משפחה את טענת המבקש כי אין לחרוג מהסכום שעליו הסכימה כביכול המשיבה, שכן אפילו ניתנה הסכמה כזו, היא אינה מהווה חסם מפני תביעה עצמאית של הקטין. מעבר לכך, למשיבה טענות קשות לגבי הנסיבות בהן נכתבו "הפתקים" ואלה יתבררו במידת הצורך בהליך העיקרי.

11. במסגרת ההליך העיקרי יידרש בית המשפט גם לבחינה ראייתית של הכנסות הצדדים. בשלב קביעת המזונות הזמניים מסתמך בית המשפט על ראיות לכאוריות, מבלי להיכנס לעובי הקורה. ההליך, שנפתח בחודש נובמבר 2021, מצוי רק בראשיתו, וההחלטה היא מטבעה החלטה זמנית. כל הפרמטרים הצריכים לקביעת המזונות, ובהם ההכנסות הפנויות של ההורים, חלוקת זמני השהות, צרכי הקטין (שהוא מקטני קטנים) ויתר הנסיבות המשפחתיות והכלכליות, יבחנו במסגרת ההליך העיקרי.

סוף דבר – הבקשה נדחית.
משלא התבקשה תגובה, אין צו להוצאות.
הערבון שהפקיד המבקש יושב לו באמצעות ב"כ.

מתירה פרסום ההחלטה ללא שמות ופרטים מזהים.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשפ"ב, 07 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

גאולה לוין, שופטת